

מירון השרון 1954

רות, לשמור על מקומו עד סופה. ככל שהיא ירבה להקדים את האחרים, כן תהינה התוצאות טובות יותר. טגנסקי, שנשע על אופני ג'נרל לוספר אדומים, בעלי שמונה מהלכים, עבר את מרבית הדרך, במהלך נמוך. גם כאן לימד אותו נסיונו הקודם שלא להשתמש במהלכים הגבוהים.

טגנסקי היה חתיק ומנוסה בדרכי-שיר. ראל, הוא התאמן מדי שבת עם חברו, אריה איתני, אשר נשאר עתה חצי קילור מטר מאחוריו. הם היו נוסעים מתל-אביב לירושלים, או לנהריה וחזרה. המסע על אופניים לחיפה הפך אצלם לדבר שיגרה.

בהיותו איש אצ"ל חתיק, אירגן טגנסקי מירון-אופניים של בית"ר על גביע רב גרוני, למרחק 42 ק"מ, מתל-אביב למשגב דב. מאוחר יותר, לאחר שנכשלו כל נסיונותיו לארגן סקציית-אופניים בתוך ב"ר, חזר הצטרף להסועל, נשאר שם עד היום, על אף חילוקי הדעות הפוליטיים.

העולם כולו ביד"ר

אריה איתני פגש בטגנסקי לפני זמן רב, כאשר ערכו שניהם סיור בוק על אופניים לאורך גבולות-הארץ. מאז לא נפרדו ה"שניים. זה מזה. כשם שהיה טגנסקי בטוח

(ראה שער) "שלוש דקות... שתי דקות... דקה אחת..." שלמה אריר עמד על הגיפס כהפסן על המתרס, הרים את הדגל המשובץ. הרגע הגדול הגיע.

קדם לו חודש של עבודה קדחתנית מצד תר סר אנשים, שהיו משוגעים לדבר, לא קיבלו כל שכר או פרס. אנשי-ציבור, קציני-משטרה, פקידים גבוהים התאספו כל כמה ימים באול-הקבלה היפה של מלון רמת-אביב, התכופפו על מפות, תיכננו את המסלול, עיבדו את החוקים. הם ידעו שהם יזומים מפעל, שבא להזריק חיים חדשים לענף ספורטאי מודלדל וחיוני.

ברגע המכריע של התיכנון באה מכה מצד בלתי-צפוי. התאחדות-הספורט, שהיא אגודה של עסקנים מזדקנים שנטשו מזמן את המסלול, שקעו בבוץ של קנוניות עכ"ר רות, הודיעה שהיא מתנגדת למירון, פקדה על כל חברי אגודתה להחרימו.

התוצאה: ברגע זה ניצבו בשורה ה"ארוכה של חולצות וגופיות לבנות, כפ"ר פות מעל לכידוני האופניים, קבוצה גדולה של חברי אגודת-הספורט המחרימות. ה"מחרימים הוחזרו. הספורטאים הצביעו ב"רגליהם.

נאום ספורטאי

זה עתה סיים ראש-עיריית נתניה, שגילה אומץ-לב מוסתי מול-החרם ההתאחדות, את נאום הפתיחה. היה זה נאום ספורטאי אמיתי: לפי שערן הספורט, קרא ראש העיר (ראה תמונה בעמוד 3): "אנחנו עכשיו רק מתחילים בספורט כביר זה. אבל אי מקוה שלא רחוק היום בו נערוך את המירון הזה מנתניה לשכם!" הספורטאים הורידו את ידיהם לרגע קט מן הכידוניה, מחאו כפיים באופן סוער. אחרים קראו ש"הם מוכנים לשנות את הכיוון מיד.

הרגל התנופף באוויר. הגוש הצחור של הספורטאים ואופניהם הנוצצים זינק קדימה. גיפים של המשטרה ומכונות-ההסרטה של כומל פילם דהרו בעקבותיו.

ב-290 המטרים הראשונים, עד אשר עלו הספורטאים דרומה אל כביש-תל-אביב, הי"תה סכנה של תאונות — דבר רגיל למדי בתחילתו של כל מירון-אופניים.

הכביש היה ריק לגמרי. משטרת-ה"ר נועה הסכימה לחסום את הדרך למשך שעה אחת. במרחק של קילומטר אחד, לפני ואופן הראשון, דהר שוטר-אופנוען מ"שופם, הפעיל את הצופר, כדי להזהיר כל מכנית, שהיתה עלולה להסתנן מכיוון תל-אביב. אולם במשך כל המסע לא זכה ה"שוטר לרשום אפילו רפורט אחד.

בעקבות האופניים נעה שיירה ססגונית של אוטובוסים, מכונות ואופנועים. במ"קומות רבים נצבו בני-אדם לצדי-הדרך, הריעו לקראת המתחרים.

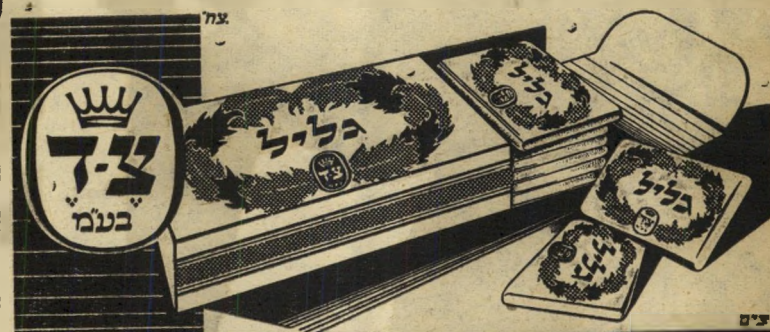
העיקר. לפרוץ קדימה

דראשון בין האופניים היה אליעזר טגנסקי. הוא הקדים את יריביו בהרבה. נסיונו הקודם במירון-אופניים לימד אותו לפרוץ אל ראש הטור עוד בראשית-התח"ת

ואלה החברות שתרמו פרסים למשחתפי מירון השרון

המחיר 350 פרוטה

השוקולדה לעדיני הטעם גליל

ברכת שנה טובה לספורטאי ישראל

מרטון-ספורט

תל-אביב, רח' אלנבי 84

רמת-גן, רח' בקאליק 38

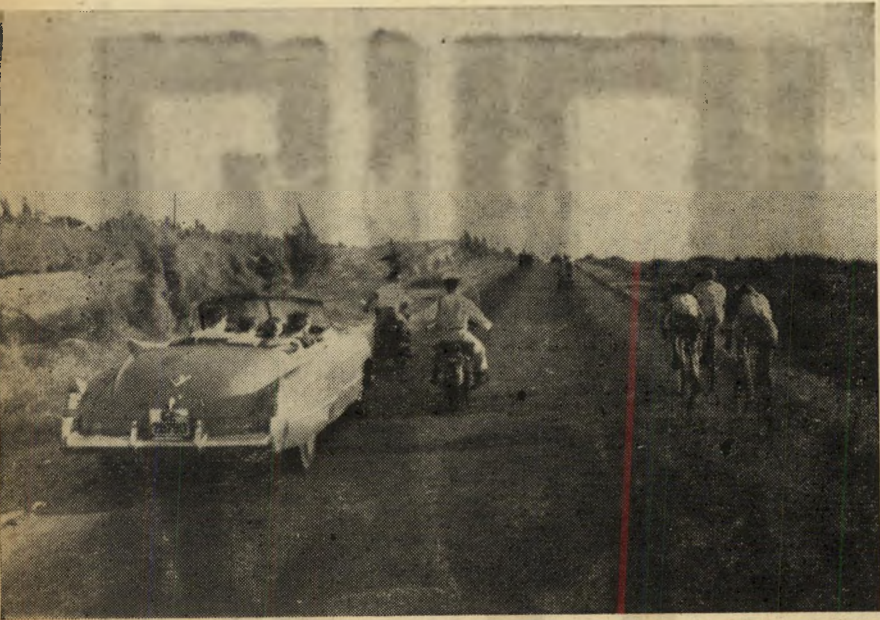
מכשירי התעמלות וספורט

אגד (א.ש.ד.) בכל דרכי ישראל

המלאך הלבן" כך קראו המתחרים לאופי ננית היחידה שהשתתפה במרוץ. יעל ויינ גרטן, שכבשה מיד את כל הלבבות. יעל התי לה לרכב על האופניים רק לפני חצי שנה.

"טמפון וטמפון" בעלי בית-החרושת הידוע למשקאות מצאו הזדמנות מצוינת להשתמש בשמו: בעברם על פני המתחרים במכונות הפתוחה, עודדו אותם בצעקות "טמפון! טמפון!". כל קבוצה של מתחרים לוותה על ידי אופנוען של המשטרה — למקרה של צורך בעזרה.